

בתיה שלי בת שישים

שישים שנים, מלאו לך היום
ואנו נששנו רק תמונה, רק שלום
אהבתי (את), לכתך אחרי המדבר
פגישה שאלה עוד יזכור
נכנסת לאובלי "רק לשינה"
וכך ממשיכים - עשרים וחמש שנה
לישתי אותך שוק אל ירק
אציתי אלפי נשיקות עבירק
חיש השיוחה ענהל-ילצת השלום
עם אבי, אל עב, ואל, ילדי החלום

הו בתיה בתיה בתיה
רחוקה מכספים ממסחר מפרקמטיה
בית צנוע, ללא כל אמטיה
עפרות קילוסרמיט של חן וסימטיה
לכל מצוקה מלצה את אמטיה
שונאת הלצה, אבישות ואפאטיה
חובבת שירה ולא סכנוקטיה
קרובה לתורת הנסתר, ולט (אל)אפטיה

טיוח מופלא לסלובניה קרואטיה
יט אהבה בחופים של אושטיה
אוהבת אדם מכל דת מכל לזע
לכן כינויך הוא "מאמי תרצה"
את מטפלת את רכצת את הבית מלכה
בתיה שלנו - אישה ללא הפסקה
הועצת חברה - דערתית ומלאת בינה
הקיצור את מתחצפת כמו עונות שנה

בת שישים אל פי הלוח אק, השאר המובנים
צעיורה ואנרלטיית כמו (בת) עשרים שנים
אל תחפשי האישי- (תשוקתך) נקודות תורפה
והרכי לאל עליון אל כל זיקפה וזיקפה

היום ההולצת שאי נא הרכה
לבריאות לחיות חן ומחה
השמת חלומות והמון הצלחה
ילדים נשואים, הרחבת משפחה
סיהיה לך מל טוב חם
מכל אוהביך ומאני עט